

Tjæreborg Menighedsråd,
Sognehuset,
Østre Strandvej 7- 9, 6731 Tjæreborg
(Sognepræst Jens Christian Jermiin Nielsen)

Kirkeministeriet,
Frederiksholms Kanal 21,
Postboks 2123,
1015 København K

e-post km@km.dk

Tjæreborg, den 7. februar 2012

Dokument nr.: 98740/11

Høringssvar vedr. Betænkning 1527, Provstestillingen og provstiets funktioner, Betænkning fra Arbejdsgruppe vedrørende provstestillinger, Kirkeministeriet – Oktober 2011.

Tjæreborg Menighedsråd har på sit møde den 26. januar 2012 bemyndiget mig til på rådets vegne at fremsende følgende høringssvar:

Betænkningen er i sin helhed udtryk for en tiltagende og stadig stærkere, men uønskelig centraliseringstendens i folkekirken, hvor vi i højere og højere grad bliver underlagt en koncern-tænkning, der er i modstrid med det, folkekirken skal være: en ramme om et fællesskab af sognemenigheder af evangelisk-luthersk observans. Som menighedsråd er det vores opgave at fastholde, at vi arbejder for menighedens liv og vækst og ikke medvirke til, at fokus flyttes herfra.

Et tilløb til yderligere flytning af kompetence og magtbeføjelser fra menighedsråd til provst og provstiudvalg bør omgående stoppes. Jo flere beføjelser, vi fratages som menighedsråd, des mindre mening giver arbejdet i rådet. Flyttes endnu flere beføjelser op ad i systemet, vil det i fremtiden blive des vanskeligere at finde nogen, der vil sidde i rådene. Ansvar, kompetence og økonomi bør følges ad.

Der er fx ingen saglige grunde til at give provst og provstiudvalg særlige beføjelser mht. det kirkelige liv i provstiet, da dette kan påvirke og ensrette de enkelte sogne på en u hensigtsmæssig måde, så følgen på længere sigt bliver, at kirkens lokale forankring helt forsvinder. Derfor er der ligeledes ingensomhelst grunde til, at man på provstiplan skal kunne lukke kirker. Det må være op til de enkelte sogne, hvordan de vil bruge deres kirke! – I stedet for den megen tale om at lukke kirker rundt om i landet, er det på tide, vi begynder at tale om, at kirker skal åbnes. Er der nogle steder problemer hermed, kunne man jo fx på stiftsplan oprette et "udrykningshold", som det lokale råd og præsten kunne hidkalde som hjælp til at få et evt. skrantende kirkeliv på fode igen. Skal folkekirken fortsat have status som den danske folkekirke, må den være synligt tilstede overalt i landet, selv i de fjerneste kroge og baggårde. Lukkes der kirker, opstår der

døde pletter på landkortet, der næppe lader sig genoprette i betragtning af den centralisering, der finder sted overalt. – Vedr. økonomien kunne det måske være på sin plads, at de enkelte råd i de kommende år fik mulighed for til bunds at drøfte, om man kun kan drive kirke på samme høje stade i det ydre som nu? Erfaringer andre steder fra i verden tyder på, at det kunne være en god ide at få fokus rettet på indholdet. Lovgivningen rummer i øvrigt allerede i dag masser af muligheder for, at menighedsråd kan samarbejde på kryds og tværs af sognegrænser, hvilket vi her på stedet har praktiseret gennem flere årtier.

Efter vores opfattelse bør provsten stadigvæk kunne vælges blandt alle provstiets præster. En udmærket ordning at benytte ville kunne være den, der er set fungere godt ved frikøb til skole-kirkesamarbejde og i forbindelse med de folkekirkelige skoletjenester: En frikøbsmodel på åremål, fx max 8- 10 år. I tiden med "frikøbet" til provst, må provsten dækkes langt bedre ind end tilfældet er i dag mht. vikarpræst. Ansættelse af økonomisk ekspertise i provstierne må være en selvfølge. Efter provstetiden må den afgående provst naturligvis frit kunne vende tilbage til sin stilling som sognepræst på fuld tid.

I fremtiden bør provsten vælges af provstiets menighedsråd og præster, så man undgår en "oppe fra og nedad"- funktion. I dag er det i realiteten biskoppen, der efter sine egne præferencer afgør, hvem af ansøgerne der bliver provst. Dette bør rådene selv kunne afgøre på demokratisk vis. Det vil givet være en meget stor fordel for såvel menighedsråd som provst og provstiudvalg (samt biskoppen) i det daglige arbejde, at der herved kommer en solid lokal forankring ind i billedet.

Den nuværende domprovstestilling bør nedlægges og erstattes af en stilling som stiftsprovst. Derved vil domsognenes menigheder og menighedsråd opnå den samme mulighed for at kalde deres præst på samme måde som alle andre sognemenigheder – noget, der vel må betragtes som en simpel ret og pligt i en luthersk kirke?! Konsekvensen må være, at domprovstestillingen overgår til at være en almindelig provstestilling. Domprovstens funktioner som domprovst består i at være den lokale biskops stedfortræder. Disse funktioner tillægges stiftsprovsten, der vælges af stiftets menighedsråd blandt alle stiftets provster. Valget bør være åremålsbestemt.

I øvrigt vil vi meget kraftigt opfordre til, at vi som menighedsråd nu for en periode på fx 4- 6 år får arbejdsro, så vi kan få tid til vores egentlige arbejde i stedet for hele tiden at skulle tage stilling til og indarbejde nye procedurer for alt muligt. Vi kan simpelthen ikke se visdommen i de mange ændringer af snart sagt enhver art, som vi de senere år er blevet bombarderet med.

Med venlig hilsen,
Tjæreborg Menighedsråd,

Jens Christian Jermiin Nielsen,
sognepræst